

Измежду всички американци се явява единъ, който взима върлината и минава по вѣжето. Първия пѣтъ той минава съ върлина, втория — безъ върлина, а третия пѣтъ взима на гърба си другъ единъ и съ него минава по вѣжето. И този, който минава по вѣжето, и онзи, който е на гърба му — и двамата сѣ герои. Това сѣ двѣтъ души, които сѣ излѣзли отъ Бога. Тѣ трѣбва да минатъ надъ този голѣмъ резъ на водопада. При най-малкото колѣбание, при всѣко малко нарушение на равновѣсието, всичко е изгубено.

Азъ не ви казвамъ да правите още сега тѣзи опити, но само ви насърчавамъ. Най-първо ще минете по вѣжето на единъ по-малкъ, по-тѣсенъ водопадъ, та, като минете, да не се удавите; послѣ ще минете прѣзъ по-широкъ и най-послѣ — надъ течението на онзи голѣмъ водопадъ.

„Да възлюбишъ ближния си като себе си!“

Щомъ намѣришъ тази сродна душа, ти си разрѣшилъ половината отъ своята задача, намѣрилъ си правия пѣтъ. Тогава твойтъ учителъ ще те намѣри, и Христосъ ще ти заговори. Само тогава Христовитѣ думи иматъ смисълъ. И тукъ е великиятъ законъ: „Дѣто има двама души, събрани въ мое име, тамъ съмъ и азъ“. Тѣзи двама, това сѣ тѣзи двѣ сродни души. Само при тѣзи двѣ сродни души Христосъ ще бжде третиятъ. Това не е обикновенъ законъ, да не си правите никаква илюзия, никаква измама. Често цитирате този стихъ: „Дѣто сѣ двама или трима, събрани въ мое име, тамъ съмъ и азъ.“

Двама или трима, събрани въ чие име? — Въ името на любовта. Които сѣ разбрали туй учение, тѣ сѣ дошли до божествената сѣщина, отдѣто именно започва рѣстенето. И тогава любовта ни къмъ голѣмитѣ и малкитѣ работи трѣбва да бжде еднаква. Ако имате една сѣмка отъ ябълка и една малка ябълка, каква трѣбва да бжде любовта ви къмъ едното и къмъ другото? Ще кажете: „Азъ обичамъ ябълката повече, отколкото сѣмката“.